

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

August 2017

“Într-o zi, Iisus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: "Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”

(Luca 11:1)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand: Cele mai potrivite trei cereri într-o rugăciune

Așa cum copilașii învață să vorbească, oamenii învață să se roage, rugându-se, nu citind o carte despre acest subiect.

Este "momentul rugăciunii" a o iluzie religioasă? Unui om care traversa deșertul îi era teribil de sete. La un moment dat, a trecut printr-o oază cu palmieri și o fântână, iar o femeie scotea apă, dar el nu s-a lăsat păcălit. Citise despre aceste miraje înșelătoare care apar în Sahara. Așa că, a trecut pe lângă acest loc plăcut fără să se oprească. De ce să-și irosească timpul cercetând o simplă iluzie? A fost găsit mort de sete, nu departe de acel loc.

Mulți se îndoiesc că rugăciunea ar avea vreo valoare practică. Unii cred că cineva poate căpăta ceea ce dorește urmărindu-și scopul sau vorbindu-le altora despre dorințele lui, nu prin apelarea la un Dumnezeu nevăzut sau poate inexistent. Istoria a ceea ce au crezut oamenii este un cimitir de prostii care odată au fost considerate certitudini. De exemplu: Daniel Webster, discursul din Senat, 1848 la cumpărarea Californiei: "Niciodată nu am auzit ceva, și nu pot concepe ceva, mai ridicol, mai absurd, și mai insultător pentru bunul simț decât opinia conform căreia am avea vreun câștig din cumpărarea statelor New Mexico și California. Părerea mea e că nu valorează un dolar!" Amiralul William D. Leahy către președintele Truman, 1945, despre bomba atomică: "Este cea mai mare prostie pe care am făcut-o vreodată. Bomba nu va exploda, și vorbesc în calitate de expert în explozibili." Albert Einstein, câștigător al premiului Nobel a fost învinuit la început, când a enunțat binecunoscuta Teorie a Relativității ca fiind un escroc și om de știință limitat. Ar putea negarea rugăciunii să facă parte din aceeași categorie și oamenii să fie orbi la puterile ei? În mod ciudat, Biblia vorbește despre o virtute rară și minunată: să nădăjduiești împotriva oricărei nădejdi. (Romani 4:18)

În rugăciune, ca și în alte ocazii, nu este necesar să înțelegi totul. Dumnezeu a ascuns de noi multe adevăruri. Sfântul Pavel scrie " Dacă crede cineva că știe ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască. " (1 Corinteni 8.2)

Rugăciunea este foarte prețuită de cei care o practică. Unul dintre părinții creștinismului, Tertullian, a scris: "Rugăciunea este acel lucru care Îl poate cuceri pe Dumnezeu." Omul de știință Isaac Newton spune despre rugăciune: "Pot lua telescopul și privi milioane și milioane de kilometri în spațiu dar pot lăsa telescopul deoparte, mă duc în camera mea, închid ușa, mă las în genunchi în sinceră rugăciune, și pot vedea mai bine Cerul și mai mult din Dumnezeu decât prin toate telescoapele sau alți intermediari materiali de pe Pământ." Mai mult, el spune, "Toate descoperirile le-am făcut ca răspuns la rugăciunile mele." În timpul Războiului Civil din Statele Unite unul din musafirii președintelui Lincoln nu putea să adoarmă. Auzind zgomote înăbușite din camera unde credea că se retrăsese președintele, s-a dus să cerceteze. Ușa era întredeschisă, și l-a putut vedea pe Lincoln îngenunchiat în fața unei biblii cerând lui Dumnezeu: "O Doamne, Tu care L-ai ascultat pe Solomon când Îți cerea să-i dai înțelepciune. Ascultă-mă și pe mine și salvează această națiune!" Astfel se ruga omul care a abolit sclavia.

Rugăciunea Domnului ne învață cum să ne rugăm cu adevărat. Să ne concentrăm la aceasta. Să ne imaginăm că un înger apare și ne îndeplinește trei, cele mai importante dorințe. Cu toate că repetăm adesea Rugăciunea Domnului, câți dintre noi își exprimă cu sinceritate unui astfel de înger următoarele dorințe:

- Sfințirea numelui lui Dumnezeu;
- Sosirea împărăției Lui;
- și îndeplinirea voiei lui Dumnezeu?

Rostind doar cuvintele din "Tatăl Nostru" exact în această ordine, deși nu exprimă cu fidelitate starea noastră de spirit din momentul rugăciunii, ne va învăța adevăratele priorități. Repetând rugăciunea din nou și din nou, gândurile noastre se vor ordona și vom dobândi starea de spirit potrivită.

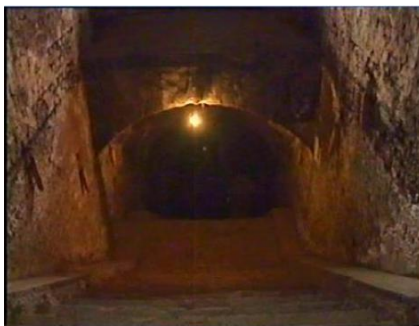
Elihu îl sfătuiește în Biblie pe Iov aflat în suferință, "Nu uita să lauzi faptele Lui" Odată cu slăvirea numelui Domnului, nu mai suntem impresionați de realizările omului. Înțelegem că suntem păcătoși. Putem ajunge să repetăm precum Iov când a devenit conștient de puterea absolută a lui Dumnezeu, și de nevoia nemeritului Lui îndurări." Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep... De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă." (Iov 42)

Un artist dorea să picteze o ilustrare a Parabolei Fiului Rătăcitor (Luca 15, 11-32.) Fiul acesta se întoarce la bogatul său tată, pe care îl părăsise după ce își risipise partea sa de moștenire. Pictorul a angajat ca model un vagabond în zdrențe. Acest amărât fără adăpost trebuia să ilustreze întoarcerea fiului după multe zile în care suferise de foame, timp în care fusese un umil îngrijitor de porci. Următoarea zi, după ce a primit o sumă de bani ca avans, a venit la atelier tuns și îmbrăcat în haine decente. Pictorul l-a concediat imediat pentru că nu mai avea nici o valoare ca model.

Îndurarea este doar pentru cei păcătoși.

Când cerem în rugăciune să vină Împărăția lui Dumnezeu, înțelegem cuvintele Domnului Iisus "Împărăția Mea nu este din lumea aceasta" (Ioan 18:36) și mai departe El spunând "Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr." Ne ridicăm deasupra dorințelor lumii materiale.

În final, acceptând voia lui Dumnezeu, înțelegem că suntem parte a miraculoasei creații a lui Dumnezeu. Începeți să spuneți Tatăl Nostru cu credința că Dumnezeu există și că El îi răsplătește pe cei ce îl caută. (Evrei 11:6)

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celula de închisoare cu paturi suprapuse,, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în zilele geroase de iarnă

Poză a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava.

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Ajutată cu darurile voastre, elevă devenită profesoară de matematică la liceul creștin Richard Wurmbrand

Iustina Svartz

“Din 2014 sunt profesoară de matematică la Colegiul Richard Wurmbrand (liceu aflat în Iași). M-am născut într-o familie creștină cu 6 copii și am crescut într-un sat la aprox. 200 km de Iași. Când am terminat clasa a 8-a în satul natal, a trebuit să aleg o școală nouă pentru a-mi continua studiile liceale. Corul Liceului Richard Wurmbrand venise la biserica noastră și îmi amintesc cum și-au prezentat școala și mi s-a părut o idee bună. Fiind conștientă de toate costurile, nu am considerat totuși aceasta o opțiune. M-am înscris la o școală dintr-un oraș apropiat de casă. Apoi părinții mei au fost informați că aș putea merge la Liceul Wurmbrand și că cineva mi-ar putea sponsoriza studiile acolo. M-am rugat pentru aceasta împreună cu familia și în toamna anului 2007 m-am hotărât să mă mut la Iași și să merg la școala Wurmbrand. Am fost neliniștită, chiar speriată la acel moment, dar nu regret hotărârea luată atunci!

Ca elev la Wurmbrand, am avut oportunități bune de învățare și dezvoltare. M-am bucurat de Orele de Caracter, proiectele la care am putut participa (precum proiectul Adevărul) și am văzut că toți profesorii erau într-adevăr interesați de noi toți și că se preocupau atât de cunoștințele teoretice dar și de sufletele noastre. Am auzit zvonuri că nu au putut fi plătiți la timp, dar nu am auzit vreodată pe vreunul dintre ei plângându-se *. Veneau întotdeauna pregătiți la ore, și ne-au adus chiar și daruri de Crăciun și cărți pentru ultima zi de școală. Nu știu cum au reușit, dar am putut vedea sacrificiul și răbdarea de care au dat toți dovadă. Nicăieri într-o școală normal nu ai putea vedea profesorii împărțindu-și resursele cu elevii lor, mai ales dacă acestea sunt limitate sau chiar puse sub semnul întrebării .

Când eram mică îmi doream să devin doctor. Dar în 2010 am participat la o conferință la școală. Atunci am auzit citatul: “Dacă eu nu sunt mistuită, dacă tu nu ești mistuit de un "foc," atunci cine va lumina întunericul din jurul nostru?” Asta mi-a dat de gândit și am hotărât că cel mai bun mod în care pot continua ceea ce au început profesorii mei în acest oraș este să devin eu însămi profesoară. Mi-am dorit să pot fi profesoară la Liceul Richard Wurmbrand, și m-am rugat ca Dumnezeu să deschidă ușa potrivită la momentul potrivit.

M-am înscris și am finalizat Facultatea de Matematică și Informatică aici în Iași. Am fost foarte fericită și onorată să susțin un interviu pentru o slujbă la școala Wurmbrand și să fiu acceptată. Este uimitor să lucrez cu foștii mei profesori. Apreciez modul în care investesc în continuare în viața mea, cum încă le pasă de relația mea cu Dumnezeu și modul în care mă ajută să devin un profesor mai bun. Mai mult de atât, acum pot vedea de pe cealaltă parte a punții – acum mă pot ruga pentru propriii mei elevi, mă pot implica în necazurile lor, îi pot însoți atunci când suferă sau atunci când sunt victorioși. A fi profesor la Wurmbrand este un vis devenit realitate. Este un răspuns la rugăciunile mele și o minunată ocazie pentru mine să ofer ce am primit eu. Cu adevărat pot spune că îmi plătesc datoria! A lui Dumnezeu să fie toată gloria!”

(*România este în Uniunea Europeană (EU) și totuși un profesor român de liceu trebuie să lucreze un an întreg pentru a câștiga cât un profesor din Luxemburg în două săptămâni.)

Copil dintr-o familie dezavantajată, acum profesor creștin la Liceul Richard Wurmbrand din Iași

Marta (stânga) făcând ceea ce-i place mai mult

Cristian Lucaci,
directorul
liceului
Richard
Wurmbrand
și soția sa
Rebeca,
profesoară de
engleză la
aceiași liceu
Promovabilitatea în
rândul elevilor de
clasa a XII-a la
examenul de
bacalaureat este de
mai mulți ani,
100%

Numele meu este Marta Enache și am 24 ani. M-am născut în orașul Negrești, județul Vaslui, într-o familie de credincioși. Am două surori și cinci frați. Sunt a treia ca vârstă și cea mai mare dintre surori. În 2007, eram elevă la școala din orașul meu. Nu-mi păsa prea mult de mediul în care trăiam, dar într-o zi aceasta s-a schimbat. Când m-am întors de la școală i-am auzit pe părinții mei vorbind despre o școală creștină din Iași. După un timp am aflat că fratele meu mai mare fusese înscris la această școală din Iași. După vreo două zile, o verișoară de-a mea, care-mi era apropiată, mi-a spus că ar dori să studieze la aceeași școală. Am fost intrigată și mi-am dorit să merg să studiez și eu acolo. Nu mi-am închipuit niciodată că mi se va oferi șansa de a ieși din mediul cu care eram obișnuită. Îmi amintesc că îmi doream să întâlnesc persoane noi și eram foarte curioasă să văd cum arată o școală creștină. În Negrești eram singura din școală care era credincioasă și-mi amintesc că eram necăjită și ca se râdea de mine. Profesori și colegi deasemeni râdeau și încercau mereu să se ia de mine.

Îmi amintesc că la 13 ani am plecat de acasă împreună cu cei doi frați. Am început să împachetez cele câteva lucruri pe care le aveam. Știam că părinții mei n-ar fi putut cu nici un chip să ne trimită pe mine și pe frații mei la o școală privată. Sunt atât de recunoscătoare tuturor celor care au făcut posibilă educația mea!

Eram foarte nerăbdătoare să cunosc oameni noi, profesori și colegi deopotrivă. Eram încântată de profesorii mei și de faptul că se concentrau pe caracter și pe așezarea valorilor biblice în viața mea. N-a fost ușor să plec de acasă la o vârstă așa de fragedă, dar a fost una dintre cele mai bune decizii din viața mea. Am început prietenii de lungă durată cu profesori și cu colegi. Crescând, am avut o mulțime de probleme... Eram îngrijorată și nu aveam încredere de sine. Mă simțeam inutilă și insignifiantă... dar întreaga cultură a școlii, profesorii, evenimentele, toți ceilalți elevi m-au determinat să ies din cochilie. Am descoperit frumusețea mea în ochii lui Dumnezeu. Îmi amintesc că eram încurajați să citim toate cărțile scrise de Richard Wurmbrand. Am primit una din cărțile lui Richard Wurmbrand publicate în România în dar de la dirigintele meu. A fost, dintre cărțile lui Wurmbrand, cea din care am înțeles că trebuie să am o relație personală cu Iisus Hristos.

Anii au trecut, am absolvit liceul și facultatea și iată-mă din nou aici, de data aceasta cu un curriculum vitae în mână, neliniștită și timidă, să aplic pentru o slujbă la fostul meu liceu. Am vrut să mă întorc ca profesor de școală primară. Ce încântată am fost când conducerea mi-a dat răspunsul afirmativ! Acesta este locul unde am învățat să mă încred totdeauna în Dumnezeu. Este în această școală unde caracterul mi-a fost testat și modelat. Am colegi minunați doritori să pășească folosind credința, nu vederea.

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizatia non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmbbrand. Acest sprijin financiar este distribuit ca ajutor Liceului Richard Wurmbbrand, Orfelinatlui Agape precum și multor creștini din Europa de Est, majoritatea cu vârste între 70 și 90 ani. Toți au îndurat mulți ani de închisoare comunistă.

Creștini ajutați cu darurile voastre Preot roman a făcut 11 ani de închisoare comunistă

Preotul Petru Pecican

A terminat studii teologice și a absolvit deasemeni filosofia. A fost arestat de guvernul comunist pe 6/3/1953 și condamnat la 11 ani de muncă grea pentru “complot împotriva ordinii sociale” conform Codului Penal comunist din România acelor vremuri, articolul 209, pentru activitatea sa religioasă. Astfel cum el descrie, “pentru un Nu hotărât, spus cu cuvântul și fapta, ateismului și comunismului.”

A trecut prin unele dintre cele mai cumplite închisori comuniste din România precum cele din Arad, Jilava, Gherla (unde și pastorul Richard Wurmbbrand a fost închis) Aiud, Noua Culme, Periprava unde prin îndurarea Domnului a putut întâlni personal un veritabil reprezentant al creștinismului românesc, un sfânt, episcopul Vladimir Ghika (decedat în închisoarea Jilava în 1954.)

De la el și de la alții a învățat “să se roage și să trăiască pentru a aplica adevărurile creștine în toate activitățile sociale și politice. Și-a satisfăcut TOȚI cei 11 ani de închisoare și a fost eliberat în 1964. Și-a continuat activitatea creștină clandestină până în 1989 când regimul communist a fost răsturnat. El ne-a scris: “cu dragoste pentru Iisus și profund respect și pentru gloria bisericii noastre!” (A murit în 2015 la 96 ani)

Asociația Creștină Sabina Wurmbbrand :
Căsuța Poștală 12, OP 74 București,
062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbbrand.ro

Asociația Creștina Sabina Wurmbbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015

Creștini ajutați cu darurile voastre

**Surori care au suferit împreună 16 ani de
închisoare comunistă pentru credința lor**

În stânga Prefita Olimpia, 87 ani. În dreapta Prefita Antoneta, 90 ani și încă două surori creștine

Aceste două surori, au adăpostit în 1950 câțiva preoți care erau căutați pentru a fi arestați de către securitatea comunistă românească (poliția secretă). În cele din urmă ei au fost descoperiți și amândouă surorile au fost arestate. Olimpia a fost condamnată la 3 ani de închisoare comunistă iar sora ei la 7.

După ispășirea pedepsei, Olimpia a tipărit în 1967 o cărticică religioasă pentru copii. Pentru această pretinsă “crimă” a ajuns să fie condamnată din nou la 6 ani de închisoare. Astfel, Olimpia a efectuat un total de 9 ani de închisoare comunistă iar sora ei 7 ani pentru activitatea lor creștină.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Preotul Augustin Prundus
(Decedat la vârsta de 89 ani.)
Preotul a fost închis în România
sub comunism timp de 11 ani și
1/2 (între 1948 și 1964.)
Guvernul comunist

i-a oferit numirea într-o funcție importantă de episcop-unde și-ar fi compromis credința creștină. El a refuzat permanent! După căderea comunismului în 1990, a scris o carte foarte detaliată despre mai mult de 300 preoți întemnițați în România sub comunism. A scris și că l-a întâlnit pe pastorul Richard Wurmbbrand (cel mai probabil în închisoare).

Creștini ajutați cu darurile voastre Condamnat la 3½ ani de închisoare comunistă la vârsta de 18 ani

Eroi creștini: Andrei Yudintsev la 18 ani împreună cu mama sa Serafima Anatolievna

Mărturia fratelui Andrei Yudintsev

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a luat în brațele Lui puternice încă din tinerețe.

La 18 ani, în 1982, mă întorceam cu trenul într-o duminică dimineață, acasă, în orașul Khartsyz'k, Uniunea Sovietică (în prezent în regiunea disputată Donetsk, Ucraina.) Terminasem liceul tehnic de tâmplărie de trei ani. Fiind duminică, m-am dus să particip la serviciul divin de la ora 9. Era o biserică baptistă ilegală, neautorizată de regimul comunist. Pastorul ei, E. N. Pușkov, fusese deja condamnat la 3 ani de închisoare.

La mai puțin de 1/2 oră de la începerea slujbei, poliția comunistă era la ușa bisericii. Au țipat la noi să ieșim, fiind o slujbă neautorizată. Fără proceduri judiciare, KGB-ul obișnuia să întrerupă astfel de servicii religioase și să închidă pe majoritatea participanților pentru doar 10-15 zile. Deși știam despre persecuția la care era supusă biserica, fiind tânăr, nu eram pregătit să fiu hărțuit sau arestat. Am luat-o ca pe un fel de aventură, să fiu arestat doar 10-15 zile pentru credința mea creștină. Sub pretextul rezistenței la arestare, toți am fost încătușați și urcați într-un autobuz special de închisoare parcat mai sus pe stradă.

Ajunși la cartierul general al poliției comuniste, am fost duși într-o cameră cu alți credincioși și au început interogatoriile.

Ofițerul de poliție m-a întrebat cum mă numesc și ce vârstă am și a părut mulțumit că pusese mâna pe mine. Nu știam la acel moment că KGB-ul avea ordin să-mi aresteze părinții. Poliția comunistă era deranjată de faptul că mama mea a ajutat în mod repetat la publicarea tuturor numelor credincioșilor persecutați din acea regiune a Uniunii Sovietice. Conform legii sovietice din acel moment, KGB nu putea prea ușor să o închidă pe mama mea datorită faptului că unii dintre copii erau minori.

Oricum, am crezut că voi fi arestat doar pentru câteva zile. Am fost totuși condamnat în grabă la trei ani și jumătate de închisoare sub acuzația "aranjată" că, împreună cu grupul, am opus rezistență la arestare. De fapt, era datorită activității noastre creștine ilegale. Prin condamnarea mea, ei se răzbunau pentru activitatea mamei mele.

Odată ajuns în celulă, treizeci de perechi de ochi mă priveau. O voce interioară m-a sfătuit să fiu cât mai politic și umil cu putință. Am cerut cu umilință un pat, o farfurie, o cană. Am fost pus într-o celulă cu deținuți de drept comun, unii dintre ei violenți. M-au bătut la cap cu întrebări pentru că nu puteau înțelege sau crede cum de am ajuns în închisoare atât de tânăr, cu o astfel de sentință, fără să fi comis vreo crimă majoră. O voce interioară mi-a spus să răspund tuturor întrebărilor citând cât mai mult din Scriptură. Eu însumi am fost surprins de puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Deodată, multe pasaje din Biblie, pe care le-am auzit la Școala de Duminică sau la biserică, mi-au venit în minte.

Printre cei care mă chestionau erau și mulți provocatori KGB. Prin obținerea de informații (despre activitatea clandestină a bisericii) ei sperau să obțină o reducere a pedepsei. Cineva, căruia nu i-au plăcut răspunsurile mele, m-a întrebat: "Cum de, în răspunsurile tale, nu ai o opinie personală?" I-am spus, "Am doar 18 ani, deci nu prea multă experiență, dar Dumnezeu vorbește prin intermediul Bibliei." Astfel s-au potolit toate aceste întrebări.

Este greu de înțeles chiar și pentru mine cum Dumnezeu m-a călăuzit în mod miraculos și m-a protejat. Precum cei trei prieteni ai lui Daniel, Șadrac, Meșac, și Abed-Nego, (Daniel 3:8-30) eu am ieșit deasemeni nevătămat din cazanul încins al KGB-ului.